

MÁME NOVÉ BISKUPY A KARDINÁLA

Dne 5. března t.r. Svätý Otec Pavel VI. svolal do Vatikánu sbor kardinálů, aby ho doplnil o třicet nových členů. Dnešní kardinálský sbor s italskou menšinou dobře před - stavuje celosvětovost katolické Církve. Papež také vyjevil, že při poslední kardinálské promoci, která byla r. 1969, udělil tajně / in petto / tuto nejvyšší církevní hodnost a právo volit papeže - litoměřickému Oci biskupovi Dr. Štěpánu Trochtovi. Nehodlal jí tehdy zveřejnit, poněvadž čekal na úspěšné dohody mezi Svatou Stolicí a ČSSR. Podle zpráv můžeme očekávat, že nově jmenovaný kardinál Trochta bude ustanoven arcibiskupem v Praze.

Dne 7. března t.r. denník "La Croix - Paris" uveřejnil osobní profil Otce biskupa Š.Trochty: "politický vezeň, zedník a kardinál ..."

Otec biskup Trochta se narodil z chudé valašské rodiny na Vsetínsku na Moravě r. 1905. Vstoupil do řeholní rodiny Salesiánů a pracoval úspěšně mezi mládeží v Ostravě i v Praze. Ihned po atentátu na Heydricha byl Otec Trochta vyslýchán a zatčen. Po dlouhém putování s komanda na komando byl r. 1944 v prosinci s dalšími kněžimi z Pankrátce poslán do Mathausenu a potom do Dachau. R. 1945 se zázračně vrátil do svobodné vlasti a r. 1947 byl jmenován biskupem v Litoměřicích. Je vhodné připomenout událost z let jeho vězení, že při transportu do Dachau byl o. esesáky považován za mrtvého, a hosen na hromadu mrtvol, která měla být dopravena do k r e m a t o r i a . Zde můžeme říci, že s pomocí Boží jeho zmučené tělo sklouzlo s vrchu hromady, a za pomoci spoluvězňů se Otec Trochta dostal na místo relativně bezpečné. Bohužel v době stalinského násilí je biskup Dr. Š. Trochta r. 1949 nanovo nevinne odsouzen k 25 letům žaláře. Díky Bohu, byl po letech r. 1965 rehabilitován, pracoval na stavbách jako zedník a instalatér, a r. 1968 se vrátil zpět do své diecese.

Po 25 letech a po dlouhém jednání Vatikánu a ČSSR. byli jmenováni koncem února t.r. 4 katoličtí biskupové, a to pro arcidieci olomouckou dosavadní kapitulní vikář prof. J. V r á n a , farář Josef F e r a n e c pro diecezi v Banské Bystrici, kapit. vikář Jan P á s z t o r pro diecezi v Nitře a o dinář Julius G a b r i š pro diecezi Trnavsko - Bratislavskou. Noví slovenští biskupové obdrželi svěcení v sobotu 3. března v staroslavné katedrále v Nitře za účasti státních úřadů. Svěcení udělovali: arcibiskup A. CASAROLI z Vatikánu, kardinál Š. Trochta a pražský biskup Dr. Fr. Tomášek za velké účasti lidu.

V neděli 4. března se katedrála olomoucká zaplnila věřícími a hosty z celé republiky ke konsekraci nového olomouckého biskupa Megra J. Vrány. Podle KN. první místa v obno - veném presbytáři zaujali zástupci ministra kultury ČSR. Dr. Oldřich HOLAN, gen. ředitel sekretariátu u předsed. vlády pro věci církevní Dr. Karel HRUZA, dále z téhož sekretariátu Fr. JELINEK, zástupci moravských krajských výborů, všichni česko - moravští ordináři, ka - novníci, Federální předseda Pecem in Terris Dr. V. MEDEK, dále zástupci bohoslovecké fakul - ty Dr. J. MEREL a Dr. B. ZLÁNAL. Hlavním světitelem byl znovu arcibiskup A. CASAROLI. Ke kon - ci obřadů d ě k o v a l nový biskup Sv. Oci PAVLU VI. za ustanovení biskupem, rovněž děkoval všem přítomným p ř e d s t a v i t e l ů m státu za souhlas k výkonu biskupského úřadu, a s l í b i l věřícím, že chce v ě r n ě plnit své poslání podle příkladu Božího služebníka arcibiskupa A. C. S t o j a n a .

Arcibiskup A. Casaroli navštívil dne 5. III. místopředsedu vlády ČSSR. Dra M. LUČANA v doprovodu Magra G. Gheliho a Dra K. Hruzy k tříhodinovému pohovoru, který se týkal otázek vztahů mezi státem a katol. církví i problémů mírového soužití... Po návratu do Vatikánu arcib. A. Casaroli řekl novinářům, že prožil v ČSSR. krásné, nezapomenutelné dojmy a vyslovil na ději na lepší uspořádání nábož. života v ČSSR.

Děkujeme Svatému O T C I , že poctil naše země nejvyšším vyznamenáním a jeden z našich biskupů je členem kardinálského sboru, zároveň je to projev lásky papeže a světové církve k našim věřícím křesťanům.

Milý Otče K a r d i n á l e , my Vaši krajané z Paříže a z celé Francie, Vám a Vaším spolubratřím, nově jmenovaným biskupům, upřímně blahopřejeme a radujeme se s celou Církví doma. Bůh Vám žehnej a provázej Vás ve zdraví ve Vašem apoštolském poslání a službě!
A. Bernáček

Bohuslav Reynek: **KŘÍŽ**
Hle, kostra z jeslí,
už není slámy,
ven jesle vynesli,
kříž sám je s námi.

Zbyla jen holá
se hřeby břevna,
bez osla, vola,
kříž bída zjevná.
Noc bez andělů,
den bez koledy,
ran křížla tělu:
kam vzlétnou bědy,

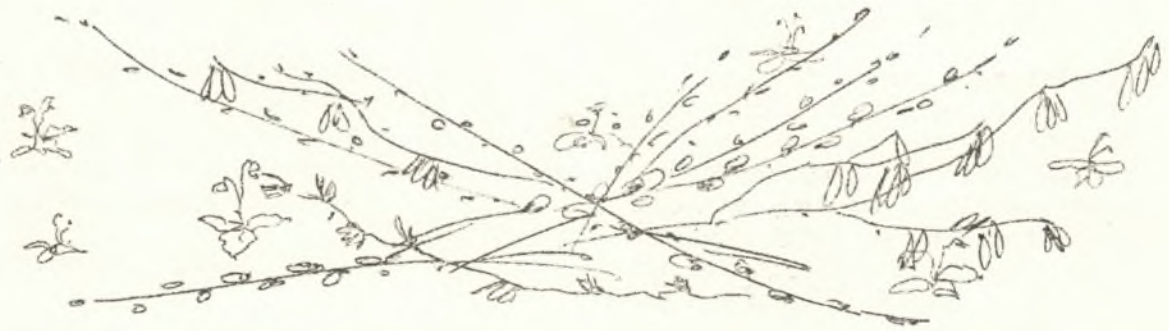
kdy naposled ?

Biskup F.J.SHEEN: **VĚŘÍM VE VZKŘÍŠENÍ TĚLA**

Kristus vstal z mrtvých, poněvadž je Bůh. I Církev povstává z hrobu, do něhož ji vtěsnává ruka násilníka, nebo míjivé bludy, a povstává ne proto, že je lidská, ale že je boží. Nic nemůže vstát z mrtvých vyjma to, co je Božího. Svět by se měl poučit ze zkušeností a vzdát se už naděje, že Církev - Tělo Kristovo z emře. Kdyby tisíckrát vyzváněli hrany a k pohřbu nikdy nedošlo, lidé by začali pokládat pohřeb za žert. Tak je to i s Církví. Kolikrát vyvěsili oznámení její popravy, ale k popravě nikdy nedošlo. Věda /falešná/ ji zabijela, a přece je zde. Dějepis ji pochovával, a přece to přežila. Modernismus ji vraždil, zakládal nové trucekty, a ona přece žije. Civilizace se rodí, dorůstají, pak upadají a zanikají, - nikdy se však nevracejí. Církev však z novu vstává, stále hledá cestu z hrobu, poněvadž její ZAKLADATEL ji našel. Svět může stále čekat, že ji to unaví ..., n i k d y se však nedočká její smrti. Měl by se konečně už vzdát naděje na zánik té, kterou se už tolikrát snažil bez výsledku udusit. Jako mohutný dub, stojící už dvacet století, Církev v každém období vyraší čerstvou zelen listí, aby nové století mohlo přijít a spočinout v jeho požehnaném stínu. Květy otvírající na jaře kalichy plné vůně, nejsou květy staré, nýbrž nové, ale rostoucí ze starého kořene. Taková je Církev. Z novu se rodí v každém věku, a proto je jedinou novotou světa. Jen bludy jsou vždycky staré. Církev všechny minulé bludy odmítla, poněvadž ví, že zasnoubit se s pomíjejícími libůstkami jednoho století znamená ovdovět v století příštím. Nezástává tedy pozadu, ale kráčí před dobou a vždy svěží, zatím co stáletí umírají

/ z knihy: Romance Boží /

RÉSURRECTION

Cardinal RENARD :

La résurrection du Christ est la base de la foi chrétienne et sa justification. Le mieux est de citer saint Paul dans Chap. 15 de sa première lettre aux Corinthiens. Paul affirme la résurrection des morts en général, mise en doute par quelques-uns. C'est cela qui est en question: " Je vous rappelle l'Évangile que vous avez reçu et dans lequel vous demeurerez fermes ...: le Christ est mort pour nos péchés, Il a été mis au tombeau, Il est ressuscité le troisième jour ... Voilà ce que les apôtres et nous prêchons, et voilà ce que vous avez cru.. S'il n'y a pas de résurrection des morts le Christ non plus n'est pas ressuscité. Mais si le Christ n'est pas ressuscité, alors notre prédication est vaine, vaine aussi notre foi.... Mais non. Le Christ est ressuscité des morts, Par Lui vient la résurrection des morts. Tous revivront dans le Christ, Lui le Premier, en tête ...

Z velikonočního kázání opata G.MENDLA, brněnského augustiniána :

"... Jak to dodává naděje křesťanu slyšet o vítězství uprostřed tohoto světa plného nespravedlnosti ! Ve vítězství den Kristův, na Hod Boží velikonoční jsou přervána pouta, kterými nás spoutaly smrt a hřích, a celé lidstvo spolu se svým Spasitelem se pozvedá z noci a pout do vysokých svatých výšin ... Jsme vysvobození z hříchu a smrti a nejen to, vzkříšením Syna Božího je nám získána milost, která pak velikonočními svátostmi, křtem a přijímáním je vložena do duše, je zasazena, a duše v celé své existenci je povýšena, proměněna a skutečně zbožštěna. - Kristovo vítězství nám získalo království milosti, nový život Boží. Velikonoční prapor se stává praporem věčnosti, který vítězně vlaje nad hlavami všech křesťanů, nad branami svatého města Jeruzaléma...."

Jan ČEP : velikonoční meditace

"... Učedníci Ježíšovi se rozutekli - kromě jednoho, který stál pod křížem až do poslední chvíle, celé tři hodiny. Přijal do svého srdce jeho "Dokonáno" a jeho Matku za svou vlastní. Kde se zatím skrýval se svým pláčem Petr, ten, který se kdysi dušoval, že ho neopustí, i kdyby ho opustili všichni ostatní ? Co se to s ním stalo na dvoře veleknězově ? Teprve potom si uvědomil, že ten kterého zapíral, v něm byl přítomen více než on sám ... Stačilo, aby se Ježíš po něm obrátil, když kohout zakokřhal. Vrátil mu rázem jeho víru, a jeho láska vzplanula dvojnásob, živěná vědomím jeho viny, viny odpuštěné ..."

Božena Němcová : Velikonoce na Starém Bělidle

"... Jindy zaznívalo klekání a poledne z Žerotínského vrchu z vížky nad kaplicí, ten den, ale vyběhl Jan a Vilém s řehtačkami do sadu a řehtali, až vrabce ze střechy vyplašily. Odpoledne šla babička s dětmi do městečka k Božímu hrobu, stavily se pro paní - mámu a Maňčinku. Panímáma vždy vedla babičku do komory a ukazovala plnou vošatku barevných vajec koledníkům, celou řadu mazanců a tučného beránka ... Na Boží hod vzala babička k svěcení s sebou do kostela mazanec, víno a vejce. Když to pak domů přinesla, rozkrájelo se svěcení, každý z domácích dostal od obého po kousku a trochu vína. V pondělí byl ale na ženské zlý den, byla dynovačka / šlaháčka na Moravě / a koleda...."

Jan Zahradníček : VOLÁNÍ K SPASITELI

Kriste, smiluj se nad námi
Vždyť jsi to Ty, náš bratr z Getsemany,
kdo hledí sem, kdo ruku ke mně vztáh.
Ty, který všechnu státnost a strach,
bolestná zdámí marnosti a rány,

kterými zeje nemířená vina,
již dávno, dávno, za mne do dna pil.
Ta lítost blín, ta zprahllost černobíl,
jež chutnám teď, jsou kapkou tvého vína.
A tys je pil za všechna pokolení
propastně sám, závratně nevinný.
Kéž, Pane, jsou mé černé hodiny
pro mých i bratří hříchů vykoupění.

Kriste, v y s l y š n á s
a uděl mír, když úzkost světa v křeči
jej trhá ve dvě. Duším neklidným
dlaň požehnání svého nachyl k nim,
ať ve zkouškách o vítězství tvém svědčí.

Dobývateli tichý, sladký duši Vládce,
jenž trůn sis vybudoval na kříži.
Ať jařmo Tvé nás navždy obtíží
s tou prosbou v duši poklekáme k Matce.
O t č e s nebes, Bože, smiluj se nad
námi !

Psáno v Leopoldově

Jaroslav Seifert : *MARII*

Nevím, snad květen tehdy byl,
vyprávěl kdosi o Madoně
a já se ihned vypravil
a jel jsem za ní do Třeboně.

Dnes, kdy ji znám, i tisíc mil
trmácel bych se ve vagoně.
Vyprávěl kdosi o Madoně,
nevím, snad květen tehdy byl.

Na dlažbě - ne, spíš na záhoně
klečel jsem v růžích, abych skryl
svůj zmatek, dlaní oči cloně.
Jak se však modlit bezúhonně ?
Nevím, snad květen tehdy byl...

Své oči maje na jejích,
vzýval jsem ji : Janua coeli.
Jinému sotva svěřil bych
vše to, co rty mé na ní chtěly ...

Ze sbírky "Přeten Třeboňské madoně"

Julius Zeyer : *MARIE POD KŘÍŽEM*

... A přišla hodina, pro kterou Kristus na svět přišel, a zazněl velký jeho hlas, hlas zvěstující, že dokonáno jest: "Otče, do rukou tvých ducha svého vracím!" ... A bylo dokonáno. Slunce se zatmělo a zatmělo se Marii vědomí a ležela na zemi jako hluchý kámen, kámen na dně žalu nejhlubšího, který pocíten byl na zemi

Bylo pusto na Golgotě ... Sňali tělo Kristovo a položili je na klín znovu k žití vzbuzené Marie. Bylo ticho, ticho, ach, tak mrtvé ticho ! ... Nezašvevil vítr, nezašvevilila Maria rty. Jen oči její obráceny v sloup zdály se, že žalovaly nebi; je bolu většího, než bol je m ů j ? A apoštolové a svaté ženy klečeli kolem opodál v soumraku a vánek roznášel po celé zemi tlumené a tiché jejich hlasy, řkoucí :

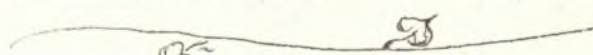
Buď pozdravena, Maria, bráno nebes, hvězdo mořská, přesladká a přežalostná, ty, která s v ě t l o lidstva v sobě nosilas, ty, na jejímž klíně nyní světlo ono zatemnělé leží, m r t v ý S p a s i t e l , jenž vyjde v í t ě z e m ze zápasu se smrtí!

Buď pozdravena, Ty, jež s ním v soulahu nebeském jedno tvoříš, Matko svatá! Pozdravena buď s tou drahou tíží, která na tvých nyní spočívá kolenou! Maria, jak svět se proti němu prohřešil! Hleďte nebesa! Hleď země! Ty země, která Pánu patříš a jež jej neznala! Maria, p o z d r a v e n a budiž v ponížení svém, jež budeš žezlo třímát na věky! ... Buď velebena rty andělů, ty, k níž prosba bude zaznívatí národů!

Ty plná milosti, buď velebena na věky! ... Tak hlasy zněly andělské a národové světa, ve tmách tonoucí, hlavy pozvedali v matném tušení, že velká byla tato hodina ... A na G o l g o t ě y šedém soumraku tu velikost okamžiku jasně cítili ti zkormoucení apoštolové a ženy svaté, kolem klečící, a vztahovali ruce k Marii a ode rtů jim šeptem slova p r o s b y kanula : Pros za nás, Matko žalu, kněžno bolestí! Pros za nás zde i za b u d o u c í všechna pokolení! Kéž hodni učinění jame tě blahoslaviti ... Jame sami v poušti toho světa! Světlo naše zašlo a jame v sirobě! Ó m a t k o osiřelých , nakloň milosrdnou svoji tvář v tu naši duše tmu a za nás pros u Všemohoucího ! ... A na Golgotě vzešla s mraky plná tma ...

z knihy : Zahrada mariánská

V dubnu si připomeneme svátky a památné dny : 23. svatého Vojtěcha, druhého pražského biskupa a patrona země české - letos v tento den budou slavně v pražské katedrále vzpomínat MILENIUM založení biskupství v Praze. Sv. Vojtěch založil první mužský klášter u nás a to v Břevnově r. 993. Šířil známost a slávu Čech i Krista do Polska a do Uher. Svatý Vojtěše, vypros vzpurné a vyprahlé zemi naši mír, více bratrské lásky a Boží pomoc!

..... a uvedl do pohybu zemi

Právě před 500 lety, dne 19. února se v polském městě Toruni nad Vislou narodil Mikuláš K o p e r n í k , jeden z nejvýznamnějších velikánů dějin vědy a lidské kultury vůbec. "Zastavil nebe a Slunce a uvědl do pohybu zemi," tak shrnuje jeho zásluhu nápis na pomníku v jeho rodném městě.

Celá kulturní Evropa vzpomene tohoto slavného výročí a hlavně Polsko. Paříž nezustává pozadu a 19. února večer v Maison de la Radio Uneaslo slavnostně vzpomělo v ý r o č í polského vědce a katolického kněze. Dne 21. února v 15. hodin, ministr školství J. Fontanet otevřel v Národní knihovně - Bibliothègue nationale Koperníkovou výstavu. Je to jistě hodně s l á v y pro skromného člověka, který chtěl odhalit lidem pravdu a řád Boží.

Koperník je jedním z otce přerodu anticko - středověkého nazírání a lidského myšlení v n o v o v ě k é . Svým dílem vyvolal mohutný pohyb v lidském myšlení a zbavil svět iluzí, že on sám jestředem s v ě t a . Newtonova gravitační teorie i výchozí téze novověkého světového názoru se opírají o základní myšlenky Koperníkova výkladu světa. Historikové M. Koperníka hledají zdroje m y š l e n k o v ě h o obrátu a z kterých p o d n ě t u se nádámí jeho životilo. Když sledujeme jeho životopis, vidíme komplexní a bohatou osobnost. Ukazuje se, že Koperník v ě d e c k y dozrál již na svých studiích na krakovské universitě, kam přišel ve svých osmnácti letech. Zde důkladně poznal tehdejší země střednou astronomii, ale i její skryté nedostatky a rozpor. Další vědecký růst ve všestrannou renesanční vědeckou o s o b n o s t získává desítiletým studiem v Itálii: na universitě v Bologni obdržel doktorát práv, - na univ. v Padově doktorát lékařství, - na univ. ve Ferrare doktorát kanonického práva - a po kratším pobytu v Římě odchází do Varmie na severu Polska, aby celý zbytek svého života prožil zde, v sídle kapituly ve Fromborku a pomáhal svému lidu, jako kněz, lékař chudých i jeho kologů kněží, i jako diplomat hájil zájmy polského království proti nájezdám expansivního řádu německých r y t í ř ů , a dokonce navrhoval opravu finančnictví v této části světa u Baltického moře.

Koperník se nebál inkvizice / církevního odsouzení /, jako spíše zasměšnění, že on si dovolí tvrdit, že z e m ě není středem světa, ale že je jednou z mnoha planet točících se kolem slunce ...! Svůj názor svěřil soukromým spiskem jen několika přátelům, a to Šimonu Hájkovi v Praze a později až mu bylo 68 let dal do tisku rozsáhlý rukopis šesti knih na naléhání jediného žáka a profesora matematiky na univ. ve Wittenbergu Jiřího Joachima von Lauchen. Uvádí se, že Koperník v den své smrti 24. května 1543 viděl první tištěný exemplář svého díla.

Autor věnoval dílo papeži Pavlu III., ohlas díla byl obrovský. Tehdy přišla ke slovu Praha, kde astronom Johannes K e p l e r , vycházející z pozorování Tychona B r a h e , formuloval z á k o n y pohybu planet, jimiž byl Koperníkův výklad planetární soustavy dotvořen a potvrzen.

Dr. Z. H.

SLAVNÉ REQUIEM ZA MOLIERA

Před třemi stoletími, dne 15. února 1673, náhle z e m ř e l geniální umělec, dramatický k l a s i k : MOLIERE . Církev ve středověku a ještě v 17. století považovala divadelní umělce "komedianty" za lidi méněcenné. Nenohli přijímat svátosti a byl jim odpírán křesťanský pohřeb. Nezapomeňme na postoj j a n s e n i s t ů a spory s jezuitou ve Francii. Molière, rodovým jménem J. B. Coquelin, pocházel z chudé rodiny pařížské, studoval na jezuitském gymnasiu a dokonce i několik let práva, než se docela oddal divadlu jako herce, spisovatele a konečně z a k l a d a t e l a ředitel královského divadla: Comédie française v Paříži. Ačkoliv svým divadelními hrami, realisticky kritizoval dvůr a tehdejší společenský život, přece byl o b l í b e n u krále L u d v í k a XIV. a tento se stal dokonce kmotrem jeho děcka. Když zemřel, Ludvík XIV. musel žádat arcibiskupa Mgra. Harley de Champvallou, aby dovolil alespoň tajný církevní pohřeb, dne 21. února v 9. hod. večer. Pohřbu se zúčastnilo mnoho tisíc jeho přátel, 4 kněží, a rovněž chudí, podle zvyku si přišli pro dary.

Letos církev o d č i n i l a svou vinu a v neděli 18. února kardinál - arcibiskup pařížský F. Marty s velkou asistencí obětoval mši svatou za zemřelého J. B. Moliera v kostele umělců St. Roche - Paris 2.

Molierovy hry nebyly svým realismem oblíbeny v našich zemích. Jen ke konci minulého století prvotřídní herci uvedli jeho dílo na českou scénu v Praze. V molierovských veselohrách vyniklí: Mošna, Zakopal, Smolík, Marvan a L. Pešek.

A. B.

- 6 -
- Naše zprávy -

Tradiční postní konference v Notre Dame v Paříži znovu letos káže prof. Mgr. A. Brien ze Strasburku. Téma kázání je: Ježíš Kristus přináší lidstvu štěstí. Katedrála pojme až 5 tisíc lidí a asi 2 miliony Francouzů poslouchá každou postní neděli radiový přenos/France-Culture od 16.45/. Mgr. A. Brien káže již potřetí v Notre Dame. Otec A. Brien nám již řekl: "Lidem i veřejnému mínění se často jeví církev jako nějaký podnik, který chce omezit nebo dokonce zničit lidské štěstí! Mnozí znají katolické biskupy a názor církve pouze z novin, když v nich čtou reakci k aktuálním otázkám, jako: sexuální život, odpovědné otcovství, rozvody, právo na práci... a ignorují duchovní prameny křesťanské radosti a svobody. Kristus se stal člověkem, aby lidé se naplnili radostí, nechtěl jim ukládat strach nějaké přísné morálky, ani jim nedoporučuje resignaci, ale dává nám lásku, která má řešit naše vztahy k Bohu, ke společnosti i k sobě... nedává nám hotovou odpověď na naše problémy, ale zve nás: ... zapři sebe sám, vezmi kříž svůj a následuj mne.."

Dne 15. února zemřel po dlouhé nemoci kardinál Achille LIENART, 89 letý biskup dělnické metropole Lille, v severní Francii. Jako mladší biskup/ 42 letý/r.1928, v letech sociálních konfliktů v hornickém a textilním kraji jeho diecéze se zastal práv dělníků a sbírkou podpořil stávkující. Papež Pius XI. ho pak jmenoval kardinálem r.1930. Podruhé se vyznamenal na začátku II. Vatikánské sněmu, dne 13. X. 1962 a veřejně hájil svobodnou volbu sněmovních komisí a svým proslaven, jako později kardinál J. Beran, ovlivnil celou atmosféru koncilu.

Dne 15. února dopoledne v kostele St. Pierre v Paříži přátelé rodiny CLAUDELOVY, mezi nimi i jeden Čech, který zná celou rodinu, - obětovali měi svatou za zemřelou vdovu vynikajícího básníka, spisovatele a přítele našeho národa - Paul CLAUDELA. Paní Claudelová zemřela 26. ledna t.r. Paul Claudel napsal v Praze několik jeho děl, zejména "Zvěstování Panně Marii" a významné jsou pro nás jeho "Svaté obrázky z Čech", které přeložil náš přítel Jan Čep.

Dne 18. února Svatý Otec Pavel VI. přijal k soukromé audienci pražského biskupa Dra Fr. Tomáška. Po delší rozmluvě mu předal kuctění pražského milénia a vzácný kříž ze slonové kosti a zároveň poslal poselství českým katolíkům: "... káž světlo křesťanské víry, které více než před tisíci lety rozžehli ve vašem národě sv. Cyril a Metod, ale i Václav a Vojtěch pomáhá i při budování pozemské vlasti v ovzduší vzájemného porozumění, víry a v úsilí o neustálý pokrok ve všech oblastech lidské činnosti ..."

Znovu zde upozorňuji a prosím naše krajany, aby si u naší Misie v Paříži objednali co nejdříve pamětní medaile k uctění pražského milénia. Reliefy medailí vytvořil akademik Jiří Hejna a Státní pařížská Mincovna je vydá v dubnu t.r. 1. Jubilejní medaile sv. Vojtěcha a věže katedrály sv. Víta s datem založení r. 973 - 2. Oslavná medaile Svatého Václava - Ochránce země české
Cena jednotlivé medaile veliké umělecké hodnoty: z bronzu 50.-FF. - ze stříbra 200.-FF.
Pomozte nám zajistit prvo u větší objednávku. A. Bernáček

Sdružení čs. Dobrovolníků ve Francii pořádalo valnou hromadu dne 18. III. za velkého počtu členstva. Mezi přítomnými hosty jmenujme hlavně čestného předsedu Sdružení generála J. Flipo, dále sergenta fourrier z Roty Nazdar J. Joffé, autora knihy "La Phalange Tchèque", kytice vzpomínek z bojů Roty Nazdar, poslední vydání z r. 1968. Za Rotu Nazdar byli přítomní stařešinové bratři Nesvadba a Šimsa z dosud 20 žijících: ve vlasti 7 a v cizině 13 / ve Francii 11/. Zdravici za Pařížský Sokol tlumočil br. Chaloupek, dále jsme obdrželi pozdravy od Legionářské Obce z Londýna, od předsedů odboček, brí Trnky z Lens - Neuville-St-Vaast, Kozla z Lille, Kratochvíla z Colmar a Práška z Bordeaux. Dále jsme vzpoměli zemřelých bratří a přátel, kteří nás během r. 1972 - 73 opustili, zvláště našeho bratra MUDra Matouše Poláška, posledně bytem v Novém Boru v Čechách. Přítomní jim vzdali počtu povstáním a minutou ticha. - Ve zprávě o spol. činnosti bylo uvedeno, že Sdružení se účastnilo různých voj. oslav, že poslední úprava na Památníku v La Targette bude letos skončena /nápis padlých/, též byla obnovena pamětní deska v Palais Royal, která připomíná pařížanům odchod z tohoto místa našich prvních dobrovolníků do války 22. srpna 1914. - zakladatelů proslavené Roty Nazdar. - Odstupujícímu výboru byla schválena činnost a tento byl znovu zvolen pro příští pracovní období. Předsedou je stále osvědčený bratr L. Maníček. AB.

Prosba - doma vám leží dopisní obálky - ustríhnete upotřebené poštovní známky asi i om a pošlete nám je, - my si je odlepíme a prodáme ve prospěch naší Misie - prodávají se na kilogramy - tak nám jich hodně pošlete, ale nepoškozené a mohou být ze všech zemí. Darem vám půjčíme krásnou českou nebo slovenskou knihu na čtení. Děkujeme za pomoc!

poznamenejte si naše data

V neděli 22. dubna -- na Hod Boží velikonoční se sejdem na slavných bohoslužbách s průvodem Vzkříšení v našem kostele St. Germain l'Auxerrois/Metro Louvre/Paris ler v 15.15 odpoledne. Při mši svaté si vymění m a n ž e l s k é s l i b y Mr. S. Leva a naše krajanka Libuše Vrabcová. -- Již předem jim blahopřejeme a po mši svaté ve farním sále je pohostíme. Při svadební besedě hraje známý harmonikář J. VLK, tak vás všechny čekáme!

5. května slavíme mši svatou v 17.30 a potom vás zveme na recitační večer z díla předních českých básníků/ jako Nerudy, Zayera, Durycha, Renče .. / k u c t ě n í Panny Marie a jako d í k našim m a t k á m ! Recitují mladí i starší krajané!

19. května -- v 17.30 obětujeme mši svatou na úmysl našich farníků J. Staného a potom bude ve farním sále p ř e d n á š k a pana profesora V. TAPIE, člena de l'Institut de France, přítele našeho národa, na téma: Císařovna MARIE TEREZIE a její vztahy k Zemím Koruny české.

2. června budeme obětovat naši mši svatou na úmysl rodiny Machalové v 17.30 !.. v tomto měsíci si vzpomínáme na panický ú t ě k ze severu Francie na jih před blížícími se německými vojáky : 1940. -- Každý, kdo byl svědkem tohoto útěku, má bohaté vzpomínky. ženonže, a pokud vím, nikdo z Čechů je nenapsal. -- Proto bude velmi z a j í m a v á četba v z p o m í n e k na tuto událost našeho plukovníka gšt. Ferdinanda MONZRA. Bude je číst po mši svaté paní Dagnar TRNKOVA, v sobotu dne 2. června 1973. / J.T. /

9. června již budeme slavit Hod Boží svatodušní -- Slavnost seslání Ducha Božího a založení Církve -- v 17.30 a po mši pohoštění českými buchtami, zahraje nám pan J. VLK a zpívá pan V. Stanislav a Marikou Šlabou.

23. června obětujeme mši svatou na úmysl rodiny Zigmundové v 17.30 a potom vás zveme na besedu s panem hrabětem Radslavem KINSKÝM na téma: "mé dojmy z USA." /s promítáním diapozitivů/.

1. července -- v neděli ráno v 9. hodin odjedeme z Gare de Lyon do Fontainebleau a budeme hosty u našeho milého Monsignora H. PAROLKA/ Blvd. Maginot, tel. 422.34.37/. V 10 hodin navštívíme historický zámek, ... v 11.30 budeme obětovat slavnou mši svatou ke cti našich apoštolů O y r i l a a M e t o d ě j e v kapli gymnasia a ve 12.30 bude společný oběd. Přihlaste se u Otce Bernáčka.

Vzpomínejme s vlastní: 23. dubna sv. VOJTĚCHA, -- 24. IV. svátek sv. Jiří, -- 1. května, Svatého Josefa, dělníka -- svátek všech pracujících, /tento měsíc je zasvěcen Panně Marii/ Dne 9. května O s v o b o z e n í naší vlasti Spojenci a návrat našich zahraničních armád domů r. 1945. -- 16. května sv. Jana Nepomuckého -- u jeho hrobu y tento den vzpomene česká církev svého MILENIA, -- 31. května je svátek NANEBEVSTOUPENÍ Páně. -- 21. VI. slavnost Božího Těla.

Naše Misie děkuje všem farníkům a přátelům za obětavou spolupráci a účast na naší činnosti. Zvláště děkujeme našim d á m á m za bohaté pohoštění při besedách. -- Dary na Misii a Oběžník poslali: Mme Riegel, Mme B. J. Kuhn, J. Kurzweil, V. Stránský, J. Komárek, M. Kríž, Dr. Zigmund, Dr. A. Svatoš... všem Bůh odplat! -- Našemu farníku J. LEVČÍKOVÍ v Malekově přejeme rychlé uzdravení! -- Obyčejně v úterý a ve středu odpoledne a večer čekám návštěvy farníků a nebo telefony, nemůžete-li se se mnou spojit telefonicky, tak napište rychle dopis nebo pošlete telegram! -- Misie může poslat farníkům krásný český kancionál s bohatým počtem písní a modliteb /cena 20.-FF./. Náš zájezd do Říma je úspěšný.

"OBĚŽNÍK - CIRCULAIRE" -- Mars-Avril-Mai 1973 -- Bulletin de la Mission Cath. Tchèque Périodique paraissant 6 fois par an -- Abonnement: 6.-Fr. -- Editeur responsable --: Mgr. H. Parolek, 49, rue Turbigo, Paris 3e -- tel. 272.92.54 -- dary pošlejte na náš C.C. Postal: 32.965.91 -- 69 Miss. Cath. Tchèque Cl. 49, Rue Turbigo, Paris 3, Centre: La Source